

*NYÁRFÁS ALITTA***A tükörben II.**

Dermedt mozdulatlanság fagyott a tájra, a sárkány rémisztő ordítása hallatán. A vérfagyasztó hangot a csend üvöltése követte. A mélység gyomra görcsbe rándult, és a gyökerek recsegve szakadoztak, ahogy a föld hullámzó táncba kezdett. A hegyek hatalmas robajjal dőltek el, síkká feszítve, köztük a dombos (???). A duzzadó erek vöröslő cseppeket sajtoltak a levelek hegyére, majd hideg szellő vonult el fák között. A sárkány utolsót lélegzett, s nem is volt már szűz a lány, de a te vágyad, hogy újból megszüless, testi-lelki szerelemben fogja összeforrasztani a férfival! – mondta az ősz hajú, bátorító, kedves mosollyal. A bolyongó lelkeknek az egyedüli gyógyír az újbóli megtestesülés azok között, akiktől nem tudtak elszakadni haláluk után – folytatta. Így legalább te is felismerheted, hogy a táltosok nem is azok, aminek nevezik magukat. No, persze, te sem vagy Nyárfás Alitta, a füleden ülsz?! Nem szeretem a nevedet, mindenki csak kinevet érte. A Józsi is mind rajtam röhög, meg mutogat, amikor a tanító néni fölszólít, hogy Nyárfás Alitta. Senkinek sincs ilyen neve, csak nekem. A Józsi mindig kicsúfol, hogy meghúzom a copfodat, miért nem hordasz szoknyát, meg a lányok közé lök, hogy menjél gumizni a szünetben. Apa azt mondja, hogy ez is egy leánynév, de én hiába mondom neki, ő akkor még jobban kinevet. Mára is egész nap csak csúfolt. A tornaórán azt mondta, hogy a lányok nem tornagatyában vannak, meg lökdösött, hogy menjek a lányok közé kiütőcskézni. Nem szeretem a Józsit, mert mindig bánt. Apa azt mondta, üssek vissza ha bánt, de én nem szeretek verekedni.

Bumm! Nagyon megijedtem most, mert a tanító néni a fejemre vágott. Most is mindenki rajtam nevet, mert én sose figyelek, amikor fölszólítanak. A tanító néni kiküld, hogy vizezzem meg a szivacsot. Mindig engem szokott kiküldeni, mert én sose figyelek. Kimentem a vécébe, és megvizeztem a szivacsot, aztán az udvarra, és átmásztam a kapun. Oda mentem a Peti bácsihoz a piactéren. A Peti bácsi mindig ott szokott ülni a piactéren a padokon. A Józsiék őtet is mindig csúfolni szokták. Butterer Peti hülye! A Butterer Peti hülye! – szokták kiabálni neki. Most is a szünetben a Józsi megdobálta kaviccsokkal, és amikor a Peti bácsi fölkelt, akkor gyorsan beszaladt az iskolába. Oda a Peti bácsi nem mert utánamenni. Nem szeretem a Józsit, mert mindig rosszkodik. A Peti bácsi szája be volt dagadva, és folyt a vér belőle, mert a Józsi biztos eltalálta kaviccsal. Odaadtam neki a szivacsot, hogy törölje meg a száját. Én nem vagyok olyan, mint a Józsiék, én még sose bántottam Peti bácsit. Szoktam vele beszélgetni is. Amikor odaadtam neki a szivacsot, nem tö-

rölte meg a száját, hanem megkérdezte, van-e krétám is. Odaadtam neki egyet, és elkezdett irkálni a padokra. Megmondtam a Peti bácsinak, hogy én se szeretem a Józsit, mert engem is mindig kicsúfol, hogy énnekem lányos nevem van. A Peti bácsi megkérdezte, hogy hogy hívnak. Leírja a padra a nevemet, mondta. Mondtam neki, hogy Nyárfás Alitta. De a Peti bácsi nem is tud írni, mert azt írta le a padra, hogy Sáfrány Attila. Hiába mondtam neki, hogy engem nem így hívnak, hanem Nyárfás Alitta. Jót nevettem, hogy engem Sáfrány Attilának hívnak. A Peti bácsi is nevetett, én meg el is felejtettem, hogy iskolába vagyok, és elindultam haza. A Peti bácsi is jött velem.

Otthon aztán be volt zárva a kapu, nem tudtam hova ment anya, máma nincs piac. Én bemásztam a kapun, hogy majd biztos rögtön jön, csak átment valahova a szomszédba. Az ajtó az nyitva volt, és én bementem a szobába. Aztán hallottam, hogy anya otthon van, mert nyikorog az ágy. Biztos lefeküdt aludni. Anya! – szóltam neki. Erre úgy megijedtem, mert a pokróc alól hirtelen a Gyula bácsi ugrott ki, aztán meg anya meztelen. A Gyula bácsi rögtön felöltözött, és elszaladt. Én nagyon megharagudtam anyára. Sírtam is, de anya csak hallgatott. Meg se kérdezte, hogy miért jöttem haza. Én nem szeretem a Gyula bácsit, mert mindig csak mosolyog rám, csipkedi az arcom, meg azt kérdegeti, hogy hogy van komám Alitta, meg ilyenek. Olyan randa volt, hogy meztelen voltak, én nagyon megijedtem, és sírtam is. Anya nem is beszélt hozzám, csak mérgesen nézett rám, én meg kimentem a Tappancshoz az udvarra. Sokáig kint ültem, és simogattam a Tappancsot.

Egyszer csak apa rontott be a kapun, és kiabált anyára, hogy hol volt, a gyárba telefonáltak, hogy a gyerek eltűnt az iskolából, sehol se találják, itthon meg senki se veszi fel a telefont. Anya azt mondta, hogy biztosan véletlenül félretette a telefont, én meg hazajöttem, itthon vagyok, ne idegeskedjen. Elkezdtem félni, apa engem sose vert meg, de most olyan mérges volt, amikor odajött hozzám. Nagyon mérgesen kérdezte, hogy hogy kerültem haza. Apa még sose nézett ilyen mérgesen rám. Én nagyon féltem, hogy most mi lesz. Megmondtam apának, hogy a Gyula bácsi ott volt az ágyban anyával meztelen. Erre apa elhallgatott, és elment. Ezt jól megúsztam. Este mikor hazajött részegen, akkor odamentem hozzá. Mikor apa berúg, akkor mindig mosolyog, és simogatja a fejemet. Most nem mosolygott, de azért én odamentem hozzá, hogy megmondjam, hogy az Alitta az nem is lányos név. És apa azt mondta, hogy NEM IS FIAM! Mikor azt mondta, hogy NEM IS FIAM, akkor sírni kezdett apa, és megsimogatta a fejemet. Én pedig nagyon boldog voltam.